

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jacek Grudziński

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Oszczypała

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2022 r. w Pile

sprawy z powództwa (...) **Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko **H. L. (L.)**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego H. L. na rzecz powoda (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 157.238,23 zł (sto pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście trzydzieści osiem złotych dwadzieścia trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 października 2021 roku do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 7.865 zł (siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty od pozwu oraz 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. W pozostałej części oddala powództwo;
4. Nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym i drugim rygor natychmiastowej wykonalności.

	Jacek Grudziński	
--	------------------	--

UZASADNIENIE

W dniu 14 października 2021 r. powód (...) Bank SA z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego H. L. na rzecz powoda kwoty 157.295,89 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenia tytułem kosztów sądowych 1.976 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zobowiązanie pozwanego wynika z faktu zawarcia przez strony umowy pożyczki nr (...) z dnia 05.09.2017 r., która została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności z powodu braku terminowego regulowania wpłat przez pozwanego.

Powód podał, że na kwotę objętą pozwem, tj. 157.295,89 zł, składają się następujące należności:

- niespłacony kapitał w kwocie 151.866,17 zł,

- odsetki umowne w kwocie 3.857,53 zł,
- odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 1.572,19 zł.

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowił „wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym umorzyć postępowanie i stwierdzić, że strona powodowa ponosi koszty procesu związane ze swym udziałem w sprawie”.

W dniu 21 grudnia 2021 r. powód (...) Bank SA z siedzibą w W. wniósł do Sądu Okręgowego w Poznaniu pozew, w którym domagał się orzeczenia nakazem zapłaty, że pozwany H. L. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 157.295,89 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c., liczonymi od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W przypadku skierowania sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym bądź w przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 157.295,89 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c., liczonymi od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód potwierdził, że pozwany H. L. zawarł z (...) Bankiem SA z siedzibą w W. w dniu 05.09.2017 r. umowę kredytu nr (...). Na podstawie umowy powód udostępnił pozwanemu kwotę kredytu w wysokości 199.750,31 zł. W ramach umowy pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty kredytu zgodnie z postanowieniami tej umowy. Wobec opóźnienia pozwanego w spłacie kredytu, powód wezwał go do uregulowania wymagalnego zadłużenia, a po bezskutecznym upływie terminu wypowiedział mu umowę kredytową. Wobec braku spłaty zadłużenia przez pozwanego, powód wystawił wyciąg z ksiąg banku i wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powód wskazał szczegółowo, w jaki sposób zostały naliczone odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 1.572,19 zł.

Zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2021 r. Przewodniczący XIV Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Pile Sąd Okręgowego w Poznaniu stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym. Przyczyną wydania takiego zarządzenia był fakt, że roszczenie odsetkowe jest częściowo przedawnione.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 340 § 1 k.p.c. sąd wyda wyrok zaoczny, jeżeli mimo niezłożenia odpowiedzi na pozew skierowano sprawę do rozpoznania na rozprawie, a pozwany nie stawił się na tę rozprawę, albo mimo stawienia się nie bierze w niej udziału. Przepis art. 339 § 2 stosuje się. Zgodnie z jego treścią, w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z uwagi na to, że pozwany nie stawił się na rozprawie w dniu 11 października 2022 r. i nie złożył odpowiedzi na pozew, w świetle powyższych przepisów, zasadne było wydanie wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.). Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi (art. 117 § 2² k.c.). Według art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy

lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne; jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.c.).

Z powyższej regulacji wynika jednoznacznie, że sąd ma obowiązek uwzględnić z urzędu upływ terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Stosownie do treści art. 22' k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Status pozwanego jako konsumenta w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości i wynika wprost z treści zawartej między stronami umowy pożyczki z 5 września 2017 r. Pożyczka miała być przeznaczona na „dowolny cel konsumpcyjny” oraz zapłatę kosztów pożyczki (k. 12).

Nie ma także żadnych wątpliwości, że termin przedawnienia roszczeń dochodzonych przez pozwanego w niniejszej sprawie wynosi 3 lata. Dotyczy to zarówno roszczenia o zapłatę należności głównej, jako roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej, jak też roszczeń odsetkowych, które mają charakter roszczeń o świadczenia okresowe.

Powód dochodził w pozwie także odsetek umownych za opóźnienie w wysokości 1.572,19 zł. Z wyliczenia zawartego w pozwie wynika, że są one należne za okres od 16.10.2017 r. do 19.10.2017 r. (pierwsza pozycja - k. 6) i za okres od 07.10.2021 r. do 13.10.2021 r. (ostatnia pozycja - k. 6v.). Powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 14.10.2021 r. Odsetki za okres sprzed trzech lat przed wniesieniem tj. za okres przed 14.10.2018 r. uległy przedawnieniu. Z wyliczeń powoda wynika, że stanowią one kwotę 57,66 zł. W tej zatem części powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 3. wyroku zaocznego.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie drugim wyroku zaocznego dotyczy zwrotu kosztów procesu. Stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 k.p.c.). Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Z uwagi na to, że powództwo nie zostało uwzględnione tylko co do części odsetek za opóźnienie i to części niewielkiej, w świetle przytoczonego wyżej art. 100 zd. 2 k.p.c. zasadnym było obciążenie kosztami procesu w całości pozwanego. Na koszty te składa się opłata od pozwu w

wysokości 7.865 zł i koszty zastępstwa procesowego obejmujące wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 5.400 zł, którego wysokość ustalono na podstawie § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz opłatę za pełnomocnictwo w wysokości 17 zł. Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa, orzeczono jak w punkcie drugim i trzecim wyroku zaocznego.

Jacek Grudziński